

Тема: Отрезвяването

Римл 3:11-18

Римл 10:9-11

Дата:12/08/2018г.

ХРИСТИЯНСКА ЕВАНГЕЛСКА
БАПТИСТКА ЦЪРКВА

гр.Варна;
Бул."Сливница 98/100

1. УВОД-

(СЛ 2) Сезона е на почивките и приятните преживявания. Сезона на ремонтите и мислите за бъдещето. Всеки е зает, всеки е с списък от амбициозни проекти в сърцето си. Всеки иска по-доброто за себе си и домът си.

В това разбира се няма нищо лошо. Всичко е в реда на нещата, стига нещо да не се обърка изведнъж.

Пр. Нашето семейство също сме в подобна еуфория. Преди да заминем за да участваме в сватбата на сина ни, стяхахме жилището където да сме двамата с жена ми, когато „гнездото ни се опразни съвсем”. Усещах, че нещо не е наред и имах предчувствието, че нещо ще стане. Защо ли? Защото съм разбрал, че светът и материалните ни интереси, са способни да ни заслепят и обсебят умът и сърцето до толкова, че в един момент, някъде дълбоко в себе си започваш да чувстваш, че Бог остава на второ място. И когато тези мисли се прокраднат в умът ни, ние трябва да реагираме. Да, но сме набрали инерция и си казваме: И това да свърша и намалявам темпото, защото нещо ми подсказва, че това не е правилния начин да живея. Когато така реагирам на онзи тих глас и го оставям да ми говори на „неразбран език”, защото временното днес е станало по-важно от вечното, идва време на отрезвяване. Бог

изпраща телеграма. Да, и аз се радвам, че ми изпраща телеграми, защото това означава, че не е безразличен към мен. Означава, че не Му е все едно, какво правя аз- добро или греша. Винаги съм имал проблеми с кръста, но онова което стана, никога не ми се беше случвало преди. Кръста ми реши, да ме накара да легна и две седмици да не мога да пипна нищо от работата, която трябваше да бъде свършена. Когато се успокоих, че работа няма да може да бъде свършена, Бог ми прати и един стих:

(СЛ 3) Мат 6:33 Но първо търсете Неговото царство и Неговата правда; и **всичко това** ще ви се прибави.

И аз разбрах, че под „всичко това” стоят и проблемите, които аз смятах за важни и неотложни.

Темата за която искам да мислим тази неделя, е че бъдещето на нацията е свързано с трезвеността на Църквата. Ние вярващите все повече, се улисваме в преследване на материалните цели, и лесно забравяме, че Божието Царство, трябва да бъде на първо място винаги. И понеже, ние забравяме това правило, то остава извън ползрението и на народа ни.

Пр. Когато бях в Холандия, ме впечатли движението на хората в неделните дни. Виждах как те демонстративно отиваха на църква. Облечени официално, цялото семейство, с Библия в ръце, когато ги видиш, няма нужда да питаш къде отиват- то

е ясно от пръв поглед. Подобно явление съм виждал и в Румъния. При нас отиването на Църква вече прилича малко на криминално деяние: придвижваме се поединично, с големи закъснения, гледаме да не ни срещнат съседите и ако някой ни попита: *Накъде сме тръгнали?* Отговора е неопределен: *Малко по работа!*(или нещо в този дух)

2. ИЗЛОЖЕНИЕ-

(СЛ 4) А)ОТРЕЗВЯВАНЕ НА ЦЪРКВАТА

Живеем в опасно време. Време в което греха се увеличава масово, а за грях не се говори. Той става общоприето и нормално поведение. Начин на живот. Ежедневна практика. Постоянно проявление. Съвременно мислене.

(СЛ 5)Това е опасно, защото хората(и в частност - българи) вече масово, не са в състояние да разпознаят себе си като грешници. Все по-често срещам хора, които определят себе си, като „добри хора”. Лъжата вече не се брои за грях. Порнографията не впечатлява защото е навсякъде. Изкушенията са предизвикателство. Чревоугодничеството е комфорт. Неспазването на обещанията, е начин за освобождаване от неудобни хора. Ключкарстването е убиване на време. Кражбата е „смяна на собственост”.

Този начин на живот не може да остане дълго без последици. Ние все по-забързано

навлизаме в онова време, за което Ап.Павел пише в Римляни3:11-18

(СЛ 6) Рим. 3:11 Няма никой разумен, Няма кой да търси Бога. **3:12** Всички се отклониха, заедно се развратиха; Няма кой да прави добро, няма ни един". **3:13** "Гроб отворен е гърлото им; С езиците си ласкаят". "Аспидова отрова има под устните им" **3:14** "Техните уста са пълни с клевета и горест". **3:15** "Нозете им бързат да проливат кръв; **3:16** Опустошение и разорение има в пътищата им; **3:17** И те не знаят пътя на мира", **3:18** "Пред очите им няма страх от Бога".

Павел цитира Битие, Псалми, Притчи и Исаия, за да опише състоянието на света в онова време, когато е имало много повече респект към духовния свят. Днес нещата са много по-зле. Какво означава това?

(СЛ 7) Пр. Има места по земята, където цивилизацията не е достигнала и хората живеят зле. Перу и Еквадор са такива места. Особено за хората живеещи по планините. Казват, че в тези планински селища, населението живее в пълна мизерия. Няма ток, няма обслужване, болници, магазини, полиция. Доста от тези селища са населени с индианци. Живеят в дупки, които наричат дом.Ядат развалено и болестите и смрадта са ежедневие. Тези хора никога не са виждали как може да живее един нормален човек- в здраве, комфорт, хигиена, културно обслужване,чиста вода и здравословна храна. Те не познават изобилието, нямат забавления и никой не им предлага по-добър или интересен живот. За тях това е нормално, това е всичко.

Защо ви давам този пример? Защото ние българите свикнахме с духовната мизерия, която води до лош живот. Свикнахме с атеизма, който води до бездушие и егоизъм и днес искаме без Бог, без авторитет да изградим проспериращ и адекватен на съвременното развито общество живот. Искаме да сме Европейци. Това никога няма да стане. Може парите на целия Европейски съюз да влязат в България, пак няма да можем да постигнем общество и развитие, такова каквото имат развитите страни в Европа и по света.

(СЛ 8) Църквата и вярващите трябва да знаем една истина и да я прокламираме, че много от днешните успяващи народи, исторически са преживели време на духовен подем, глад и жажда за Слово Божие, търсене на водителство и мъдрост за живот в Църквите и в проповедите на пастори и духовни работници. Техния просперитет се дължи именно на това време и това духовно осъзнаване. Време на търсене на Бога и духовно смиряване. Време на ясно разбиране на един факт:

(СЛ 9) Ние всички сме грешници! Имаме нужда от Спасител!

Пр. Знаете ли, че когато напиша думата „грешници“ компютъра ми я подчертава с червена линия, което означава, че тази дума не съществува. Когато попитам за алтернатива, ми дава други две: *дрешници* и *грешчици*! Думата „грешници“ е излязла от употреба в Българския език. Българина е вече „добър човек“ и аз

нямат право да кажат на някой, че е „грешник“. Смя да твърдят и то не от мен, а от Словото, че докато ние не започнем отново да разбираме смисъла на тази забравена и изоставена дума, ние няма да можем някога да се радваме на Божието благоволение и щедрост.

(СЛ 10) Исус каза:

Марк 2:17 ... Здравите нямат нужда от лекар, а болните; не съм дошъл да призова праведните, но грешниците (на покаяние).

Разбираме ли значението на тези Исусови думи? Исус търси и намира онези, които осъзнават грешното си и мизерно състояние пред Бога.

Тук някой може с право да ми опонира: Да, но виж онзи вярващ, какво прави и как се държи. Аз може да не съм вярващ, но съм сто пъти по-добър.

За съжаление това най-често се оказва истина, за наш срам. Истинската истина обаче е различна.

Словото не иска да съпоставя човек с човеци. То не се опитва да сравнява праведността на един с праведността на друг.

Пр. Да се сравняваме помежду си е като онази жена която отишла при психиатър. Когато влязла в кабината му, тя имала палачинка, вместо шапка, а от джоба на палтото и се подавала мазна баничка. Жената седнала и казала: Докторе мъжа ми има сериозен психичен проблем. Искам да говоря с вас за него!

(СЛ 11) Словото ни казва в прав текст отново в Римляни:

Рим. 3:23 Понеже всички съгрешиха и не заслужават да се прославят от Бога,

Ние всички сме болни и всеки лично има нужда от лекар. Всички сме грешници и всеки лично има нужда от Прощение. Словото не ми предлага като стандарт Петър или Павел. Може да си спомните, че сме говорили, за това че когато Павел казва, вярващите в Коринт, да подражават не него, той веднага добавя:

(СЛ 12)

1Кор. 11:1 Бивайте подражатели на мене, **както съм и аз на Христа.**

Словото ни предлага Божия стандарт – Христос и очаква ние да се сравняваме с него.

(СЛ 13) *Но, аз съм далеко от този стандарт-* ще извикам ужасен аз, когато се оглеждам в Божието огледало! И ще съм прав, защото моята правда е като „омърсена дреха” (ако цитирам Исая от 64:6) пред Божия стандарт.

На къде ни водиш Пастирю- ще запита някой. – ние сме умити и очистени в святата Христова кръв. Ние не сме грешници! Ние сме праведни.

Това е вярно, но ние простените грешници, не трябва да забравяме, че светът има нужда да бъде запознат със прозвището „грешник”, защото докато нацията ни не признае, че сме грешници, нямаме шанс да се радваме на Божията милост и благоволение. Затова аз смятам, че ние трябва често да си припомним, че сме били „грешници”. Да отбелязваме често,

че се отдалечаваме от Христа, и отново се натоварваме с грехове и трябва отново да стоим пред Трона на Благодатта и да търсим освещаване и прошка.

Не звучи съвременно, но аз мисля, че няма нищо вредно в това да гледаме на братята и сестрите като на праведници, а на себе си, като на непрекъснато нуждаещи се от прошка и милост грешници. Много по-полезно и за Църквата и за Нацията е да свикнем да изповядваме греха си пред святия и съвършен Бог, отколкото да се дистанцираме от народа си, като праведници и да използваме това като извинение за да не свидетелствуваме на хората около нас за Христос и за това, че Той и днес търси „ГРЕШНИЦИТЕ”, за да им прости и да ги облече в правда.

(СЛ 15) Б) ОТРЕЗВЯВАНЕ НА НАЦИЯТА

Светът и българите в частност , трябва да видят цялата истина. Тя не е само че имаме проблем, а че сме грешници, които ги грози вечна смърт. Вечната смърт е ада, където усецаш болките на смъртта, но не за време, а вечно. Това е сериозна опасност. Ние имаме дълга да кажем на всеки българин, не само, че Исус е умрял за нашите грехове. Всеки наш съгражданин трябва да знае, че вярата е истинска само когато живееш според нея. Човек може да вярва, и пак да погине в ада.

Какво трябва да направя за да имам Вечна Сигурност?

Трябва да повярвам всичко, което Библията твърди за Исус- че е Бог, дошъл на земята чрез девствено раждане и живял съвършено чист живот, платил с живота си за греховете на всички хора и възкръснал на третия ден, възнесъл се при Отца, за да се застъпва за всеки който иска Вечен живот, чрез вяра в Неговото Име и Дело. За да ме ползва тази вяра, аз трябва смирено да призная, **че съм грешник** и да изповядам греховете си пред Бога. Тук е важно, да не разчитам на това, че смятам себе си за „добър човек”. Напротив, трябва да видя себе си, като **мизерен грешник**(непопулярен израз, но работи), който не разчита на нищо друго, освен на МИЛОСТ от Бога. Искрено съжалявайки за извършените от мен грехове, да поискам прошка. Отново ще кажа: прошката се иска не на основа, на това че аз съм добър (по моя преценка)човек, а на основа, че Христос е платил за моите грехове на кръста със смъртта си и затова аз мога да се осмеля да искам тази милост от Бога. С тази вяра аз предавам живота си в ръката и под управлението на Бог. Бог в Исус е направил всичко нужно за да се спаси всеки който повярва и действа според вярата си.

Как да илюстрираме?

(СЛ 16) Пр. Представете си млади момиче и момче. Момичето от една страна, харесва момчето и му показва, че има чувства към него. Момчето от друга страна също сякаш изпитва нещо, но не показва. Когато са заедно, им е

приятно и момчето е внимателно и винаги откликва с желание на поканите за среща. Когато разговарят за семействата на другите млади, момчето винаги уверява, че брака е истината. То уверява, че вярва в брака. С охота разказва, за сватбите на които е присъствал и за книгите които е чел за брака и семейството. Момичето с интерес следи онова което момчето разказва и очаква да чуе нещо, с което момчето да покаже, че той има желание да встъпи в брак с нея. Когато обаче той заговори за себе си, той заявява: *аз обаче не мога да видя себе си женен! Семейството сякаш не ми отива на мен!*

Какво може да разчете момичето в тези думи? Това, че за момчето, не стига само факта, че той вярва в брака и семейството. Нужно му е да действа според тази своя вяра. Ако вярваш в брака, трябва да си готов ти да кажеш „ДА”, когато те попитат дали искаш да прекараш остатъка от живота си с този човек.

(СЛ 17) Разбирате ли паралела? За да си Християнин, не достатъчно, само да вярваш, че Христос е реален. Не е достатъчно да ходиш на църква на Рождество и на Великден и да палиш по свещичка. Да си Християнин означава Христос да бъде в твоето ежедневие. Означава да Го обичаш, познаваш и слушаш. Означава лично да си преживял онова което Библията казва:

(СЛ 18) **Йоан 1:12** А на ония, които Го приеха, даде право да станат Божии чада, сиреч, на тия, които вярват в Неговото име;

Забележете: „...които Го приеха...”.

Приемането не е само думи, то е и дело.

И още:

Рим. 10:9 Защото, ако изповядваш с устата си, че Исус е Господ, и повярваш със сърцето си, че Бог Го е възкресил от мъртвите ще се спасиш; **10:10** Защото със сърце вярва човек и се оправдава, и с устата прави изповед и се спасява. **10:11** Защото писанието казва: "Никой, който вярва в Него, не ще се посрами".

Внимавайте! Библията ни уверява в това, че вярата в Божия Син Исус Христос и действията на основа на тази вяра, са гаранция за Вечна Сигурност. **Гаранция за Вечна Ситуираност!** Само Вечния Бог може да ни гарантира Вечността и Той го прави, в и чрез Исус Христос. Нека тази истина отрезви всеки българин и ни накара да погледнем в правилната посока в очакване на светло бъдеще. Без Христос, ние никога няма да излезнем от тунела. Светлините които ще виждаме от време на време, няма да са нищо повече от поредния преминаващ влак, който ще се опитва да ни заличи като личности или народ.

3. ЗАКЛЮЧЕНИЕ-

Историята показва, че народите които са осъзнавали греха и вината си, и са искали прошка от Бога за това, са намирали такава и са били извеждани от „тунела” на безбожието и хаоса.

Днес и ти можеш да промениш
наближаващата ни Вечност. Аз съм го
направил, направи го и ти. Бог те чака и кани!
Той от любов жертва Сина Си за нас! Докога ще
Го държиш далеко от себе си. Празнотата в
твоего сърце, богатства, успехи, осъществени
амбиции, успешна кариера, на са в състояние
да я запълнят. Нея само Бог може да я запълни.
Дай Му шанс да го направи за теб.